

komme ud af den nuværende Situation. Grundloven har næppe tænkt sig saadanne Stridigheder som dem, der finde Sted, har ikke tænkt sig saadanne Fortolkninger og Konflikter som dem, der her har været Tale om. Grundloven er gaaet ud fra, at Alle de, der havde Del i de grundlovmæssige Myndigheder, skulde enes om i Samdrægtighed, kun med Fædrelandets Bedste for Øie, at virke sammen, den har ikke tænkt sig, at der vilde ske saadanne Overtagelse og Misbrug, som man fra begge Sider taler om. Men naar det efter min Mening maa erkjendes, at man forsaavidt har forsyndet sig mod Grundlovens rette Aand, saa kunde jeg fristes til at sige, saa vilde det være i og for sig naturligt, om man ligesom bragte denne Aand, mod hvilken man har forsyndet sig, et Sonoffer derved, at man samlede sig om ikke i noget væsentligt Punkt at forandre Grundloven, men blot om i Grundloven at indsætte de garanterende Bestemmelser mod Misforstaaelser og Misbrug, som Grundloven paa den Tid, den blev givet, ansaa for at være overskødige, idet den havde en altfor god og fast Tro paa alle deres uegennyttige Fædrelandsind, hvem Grundlovens Udførelse i Livet skulde betros da og senere. Det er paa den Maade, jeg tror, at man ganske naturligt kommer ind paa den Tante, der, som jeg udtalte mig, da jeg indbragte mit Forslag, har været hos mig endog forinden jeg saa Regjeringens Lovforslag, den Tante nemlig at forsøge gennem en Tilføielse til Grundloven at bringe os bort fra det døde Punkt, overhovedet bringe os til Forhandling og bringe os derhen, at vi fremdeles kunne indlade os paa at træde i det Forhold til hinanden, som er nødvendigt for en lykkelig Samvirken; det er nemlig betinget af, at den tilstedeværende Mistillid i alt Fald til en vis Grad fjernes.

Jeg skal nu ikke videre forfølge disse almindelige Bemærkninger, men vende mig til den foreliggende Sag. Efter hvad jeg har udtalt, vil det forstaaes, at jeg kan begynde med at sige, at Intet skulde have været mig kjærere, end om jeg suldt ud kunde have sluttet mig til Regjeringens Forslag. Naar jeg ikke har kunnet dette, forekommer det mig, at jeg skylder Regjeringens Forslag at fremkomme med de Grunde, jeg har derimod. Det var min Mening, at disse Grunde skulde henstilles til nærmere Prøvelse og Overveielse ogsaa af Regjeringen. Forsaavidt som en af mine Indvendinger er den, at Regjeringens Forslag ikke gaar vidt nok, har jeg ment, at jeg i Følge den Maade, hvorpaa jeg altid har stillet

mig til de Sager, der have ligget for paa Rigsdagen, ikke burde indskrænke mig til det rent negative kritiske Standpunkt, men positivt burde søge at vise, hvorledes de Mangler skulle afhjælpes, som jeg har troet at finde i Regjeringens Forslag; derfor fremkommer jeg med et selvstændigt Forslag. Jeg havde ønsket og haabet, at man vilde henføre samtlige Forslag, ogsaa det af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zuel), til et fælles Udvalg, i hvilket man da kunde behandle Sagen, søgende Materiale i samtlige de fremkomne Forslag og i de hderligere Bidrag, som Udvalgets Medlemmer maatte meddele, og jeg havde fremdeles levet i den Tro, at naar man uden Fordomme og med en god Villie til at føre til et Resultat mødtes i et saadant Udvalg, skulde det vel være muligt at finde Noget ud, som kunde anses for heldigt. For mit eget Bedømmende falder det mig ikke ind stædigt at holde paa de enkelte Ord eller Punkter i mit eget Forslag, jeg er overhovedet meget villig til at række mig saare langt og til at acceptere enhver Løsning, der blot er nogenlunde taalelig, naar den kunde bringe os ud af den nuværende Situation, thi den er, jeg kan ikke blive træt af at gentage det, efter min Mening utaalelig og fuld af de største Farer. Jeg ønsker, at man vil betragte mine Bemærkninger til det foreliggende Forslag i det Lys, som disse mine forudstillede Øtringer maa tæste.

Det ses i Motiverne til Forslaget, at man vel erkjender, at Erfaringen kunde tale for, at flere Forandringer i Grundloven eller Tillæg til den kunde være ønskelige, men man har ikke villet vanskeliggjøre Sagens Gjennemførelse ved at røre ved flere Punkter end de formentlig absolut nødvendige, det, hvorledes der skal tilveiebringes en Finantslov, naar der er Uenighed mellem begge Thing paa et eller flere Punkter. Jeg tror imidlertid, at denne Betragtning ikke er rigtig. Naar det hedder i Motiverne, at Regjeringens Forslag mere fremtræder som et Supplement til Grundloven end som en Forandring i den, da frygter jeg for, at denne Bemærknings Rigtighed ikke vil finde almindelig Godkjendelse. Jeg tror, der er Mange, der ville sige, at Regjeringens Forslag for saa vidt vil føre til en Forrykkelse i den nuværende finantsielle Ordning, som det derved bliver gjort muligt, at en Bevilling kan blive ført igjennem imod det ene af Thingenes bestemte Modstand, og man vil vistnok deri finde en temmelig væsentlig principiel Forandring i den nuværende Grundlovsordning.